

Farní listy č.22/2006

Týdeník farností Domažlice, Milavče a Klenčí pod Čerchovem

28.května 2006 – 7. neděle velikonoční

Náklady na toto číslo Farních listů činí 4,- Kč. Děkujeme.

Duchovní slovo

Asi netradičně, u hrobů svých blízkých a potom při celebrování pohřební liturgie, jsem vzpomněl na tajemství Kristova nanebevstoupení. Co prožívali ti, kteří se loučili se svým Učitelem a Pánem? Z některých zápisů evangelia se můžeme dozvědět, že představa, že už Ježíše více neuvidí, pro ně nebyla moc příjemná, a možná byla i nepřijatelná. Ale můžeme se jim vůbec divit? Můžeme se nad tím pohoršovat? Co cítíme, když se loučíme s někým, koho moc milujeme, kdo je blízký našemu srdci? Bolest, smutek, žal. Udělali bychom všechno, aby se od nás tato chvíle loučení vzdálila. Aby nikdy nenastala – nebo alespoň, aby přišla pokud možno co nejpозději.

Ne všechno v životě apoštolů bylo snadné. Když potkali proroka z Nazareta, nechali všechno a šli za ním, protože v něm poznali Mesiáše. Uvěřili, a proto riskovali. Potom se zdálo, že mají vyhráno: Mistr pěkně kázal, šly za ním obrovské davy. Dělal zázraky. Byl moudřejší a lepší řečník než znalci zákona. Asi už si dělali plány do budoucna a svůj život po Ježíšově boku viděli jako radostný, šťastný a bezstarostný. Už plánovali, jak Bůh obnoví v Izraeli království. Až se všechno zhroutilo, když viděli svého Pána umírajícího na kříži. „A my jsme čekali něco jiného“ – přiznají se cestou do Emauz. Strach a zklamání. Pocit beznaděje. Ale i to se mělo změnit, když uprostřed nich opět stal živý – ba, více: vzkříšený Kristus! Možná doufali, že tentokrát už zůstane na pořád. Teď, když překonal smrt, už jistě nikam neodejde. A On, po čtyřiceti dnech, se s nimi opět loučí. Odchází k Otcovi, jak říká. První reakce: nesouhlas, otázky: proč? Ježíšova odpověď musí překvapit: Je pro vás dobré a užitečné, že odcházím. Kdybych neodešel, nesestoupil by na vás Duch Utěšitel.

Všechno se musí naplnit. Celý Boží plán, ve kterém bylo místo pro zvěstování a pro betlémskou stáj. Kde byla radost naslouchání Božímu slovu a doprovázení uzdravených a vzkříšených. Kde byla samota getsemanské záhrady a neúnosná bolest ukřižování. Sláva vzkříšení a naděje učedníků. Kde se muselo naplnit tajemství návratu do Otcova domu a seslání Ducha svatého.

Bůh má s námi a s celým světem svůj plán. Někdy mu nerozumíme, někdy se mu bráníme, ale někdy, vedeni Božím Duchem, ho umíme přijmout s pokorou. Jako apoštolové....

P. Miroslaw Gierga

Liturgie slova – 7. neděle velikonoční

1.čtení - Sk 1,15-17.20-26

Petr se postavil před bratry – bylo tam shromážděno na sto dvacet lidí – a řekl: „Bratři, muselo se splnit to, co v Písmě předpověděl Duch svatý skrze Davida o Jidášovi, který se stal vůdcem těch, kdo zatklí Ježíše. Počítal se k nám a měl účast na této naší službě. Stojí totiž v knize Žalmů: ‚Ať jeho dům zpustne, nikdo ať v něm nebydlí‘ a ‚jeho úřad ať dostane jiný‘. Je tedy nutné, aby některý z těch mužů, kteří s námi chodili po celou tu dobu, kdy Pán Ježíš mezi námi žil, od Janova křtu až do dne, kdy byl od nás vzat, aby se jeden z nich stal spolu s námi svědkem jeho zmrtvýchvstání.“ Vybrali tedy dva: Josefa, kterému se říkalo Barsabáš – přijmení měl Justus – a Matěje. A takto se modlili: „Pane, ty znáš srdce všech. Ukaž, kterého z těch dvou jsi vyvolil, aby přijal místo v této apoštolské službě, kterou Jidáš zrádně opustil, aby odešel na místo, kam patřil.“ Losovali tedy, a los padl na Matěje. Byl proto přibrán k jedenácti apoštolům.

ŽALM 103 - Odpověď: Hospodin si zřídil na nebi trůn.

Veleb, duše má, Hospodina, – vše, co je ve mně, veleb jeho svaté jméno! – Veleb, duše má, Hospodina – a nezapomeň na žádné z jeho dobrodiní!

Jak vysoko je nebe nad zemí, – tak je velká jeho láska k těm, kdo se ho bojí. – Jak vzdálen je východ od západu, – tak vzdaluje od nás naše nepravosti.

Hospodin si zřídil na nebi trůn – a všechno řídí jeho vláda. – Velebte Hospodina, všichni jeho andělé, – mocní silou, dbalí jeho rozkazů.

2. čtení - 1 Jan 4,11-16

Milování, když nás Bůh tak miloval, máme se i my navzájem milovat. Boha nikdo nikdy nespátřil. Když se milujeme navzájem, Bůh zůstává v nás a jeho láska je v nás přivedena k dokonalosti. Že zůstáváme v něm a on v nás, poznáváme podle toho, že jsme od něho dostali jeho Ducha. My jsme očití svědkové toho, že Otec poslal svého Syna jako spasitele světa. Kdo vyznává, že Ježíš je Syn Boží, v tom zůstává Bůh a on v Bohu. My jsme poznali lásku, jakou má Bůh k nám, a uvěřili jsme v ni. Bůh je láska; kdo zůstává v lásce, zůstává v Bohu a Bůh zůstává v něm.

Evangelium - Jan 17,11b-19

Ježíš pozdvihl oči k nebi a modlil se: „Otče svatý, zachovej je ve svém jménu, které jsi mi dal, aby byli jedno jako my. Dokud jsem byl s nimi, já jsem je zachovával ve tvém jménu, které jsi mi dal. Chránil jsem je, a nikdo z nich nezahynul kromě toho, který propadl záhubě, aby se naplnilo Písmo. Nyní jdu k tobě, ale toto mluvím ještě ve světě, aby měli v sobě plnost mé radosti. Dal jsem jim tvé slovo. Svět k nim pojal nenávisť, protože nejsou ze světa, jako ani já nejsem ze světa. Neprosím, abys je vzal ze světa, ale abys je ochránil od zlého. Nejsou ze světa, jako ani já nejsem ze světa. Posvět je pravdou; tvé slovo je pravda. Jako jsi mne poslal do světa, tak i já jsem je poslal do světa. A pro ně se zasvěcuji, aby i oni byli posvěceni v pravdě.“

Průvodce liturgií

Modlitba po svatém přijímání

Otevři oči: Po přijetí Těla a Krve Páně následuje tzv. purifikace, to znamená vyčištění patény a kalicha. Potom se všichni modlí v tichu, nebo se zpívá vhodná píseň. Na závěr celebrant přednáší modlitbu po přijímání, ve které prosí o ovoce celebrowaného mystéria. Všichni odpovídají: „Amen“.

Bud' přítomný: Pečlivé vyčištění liturgických nádob připomíná to, že eucharistická proměna je trvalá. Ve svatostánku se uschovává Nejsvětější svátost pro nemocné a pro adoraci. Děkuj s ostatními za dar vnitřního spojení s Kristem. Připoj se k společnému zpěvu nebo využij chvíli ticha pro osobní díkyvdání. Soustřeď se na slova kněze, který se modlí za trvalé ovoce eucharistie také ve tvém životě. Snadno je uschovávat Krista ve svatostánku – mnohem těžší je zachovat jeho přítomnost ve svém srdci uprostřed každodenních událostí. Není snadné dovolit, aby trvale proměnil naše srdce.

Požehnání

cestě k setkání se Vzkříšeným Pánem.

Ještě jednou a naposledy celebrant připomíná nám pravdu o Boží přítomnosti: „Pán s vámi“. Následně uděluje požehnání, když kreslí nad shromážděním pravou rukou znamení kříže. Toto gesto a svaté Boží jméno: Otce, Syna a Ducha svatého tvoří jakoby sponu na začátku a konci liturgických obřadů. Znamení kříže, jež začínalo eucharistií, nás uvedlo do hloubky tohoto tajemství. Kříž na konci mše svaté nás doprovází na

Propuštění lidu

Jáhen nebo sám celebrant říká: „Jděte ve jménu Páně“ a shromáždění odpovídá: „Bohu díky“. Toto propuštění není jen banálním ukončením obřadu se slovy: odejděte odtud, všechno skončilo. Spíše slyšíme v něm Kristova slova: „Jako Otec poslal mne, tak já posílám vás“ (J 20,21). Je to výzva, abychom slovo a lásku, kterými nás Bůh posílil při eucharistické hostině, odnesli do našich domů, na všechna místa, kde žijeme, pracujeme a setkáváme se s bližními. Boží milost je dar, ale zároveň i úkol, který máme splnit. Latinské „Ite, missa est“ znamenalo: „Jděte, jste posláni“.

Domažliční Orli „dolétli“ na Svatou Horu

Jak jsme již před časem informovali, došlo v posledních měsících k výraznému omlazení domažlické orelské jednoty. Jeho výsledkem jsou i nové akce, z nichž velmi zajímavou byla sobotní poutní cesta na Svatou Horu, na níž vyrazilo 11 farníků ze třech chodských farností již v sedm hodin ráno na kolech. V pravé poledne je

následoval autobus, jehož osazenstvo tvořili jednak rodinní příslušníci cyklistů, starší Orlové a ostatní farníci. Do Příbrami dorazili naši poutníci kolem třetí hodiny. Po krátkém oddechu po náročné cestě následovala od půl čtvrté mše svatá, kterou ve známé svatohorské kapli celebrowali oba domažliční faráři. Na závěr bohoslužby požehnal všem P. Gierga soškou Panny Marie Svatohorské a naši poutníci vyrazili pomalu k domovu, tentokrát již všichni autobusem, neb kola se vezla do Domažlic servisním vozidlem řízeným P. Giergou.

Petr Vondraš

Díky

Minulou sobotu jsme na kole dobyli Svatou Horu. Myslím, že to byl hezký výlet, jen bych chtěl dodatečně poděkovat:

- děkuji našemu P. Miroslawovi, že se ujal servisního doprovodu,
- děkuji Honzíkovi, že taky jel na S.H. a krásně nám zpíval při mši,
- děkuji všem, kteří jeli autobusem a mlčky tolerovali naše rozjařené děti,
- děkuji těm, kterým jsme ujeli a nezlobí se na nás,
- děkuji Vaškovi, že i přes potíže, které měl, nakonec jel s námi na kole,
- děkuji Liborovi za jeho věčně dobrou náladu,
- děkuji Pánu Bohu za počasí a že se nikomu nic nestalo.

Petr J.

Sportovní odpoledne již příští sobotu

Na sobotu 3. června jsou zváni sportovci, ale i ti, kteří nechtějí přímo běhat za míčem či s míčem, ale rádi by strávili, doufejme, příjemné odpoledne. K vidění bude, jak jsme již v minulém vydání informovali, i fotbalový turnaj, na němž přislíbil účast i tým domažlické fary v čele s trojicí farářů: domažlickými P. Miroslawem Giergou, P. Liborem Bučkem a klenečským P. Januszem Romanskim. Dva hráči z tohoto týmu, který je favoritem turnaje, – P. Miroslaw a P. Libor - budou rozehrání již ze zítřejšího česko-moravského fotbalového derby. V zápase, v němž proti sobě v Příbyslavi nastoupí kněží Čech a Moravy, budou naši diecézi reprezentovat kromě domažlických duchovních již

jen P. Kryštof Dedek z DCM a Salesián Marek Sklenář z Plzně.

Kromě sportování a fandění by měl být na hřišti za základní školou v ulici Komenského i prostor pro posezení, popovídání a občerstvení.

Sportovní odpoledne, které začíná ve 13 hodin, slibuje spoustu zábavy, takže neseďte doma a přijďte se protáhnout nebo alespoň posedět.

V případě pro venkovní sportování nevhodného počasí je zmluvena i sousední hala, kam by se celá akce přesunula.

Informační servis z farností

Charita – Terénní sociální služba při FCH Domažlice obrací se s prosbou o pomoc při vybavování sociálních bytů pro handicapovanou mládež a startovacích bytů pro mládež z ústavní výchovy. Shání se lednička, rychlovarné konvice, mikrovlnné trouby apod. Pokud můžete některé z těchto věcí poskytnout potřebným kontaktujte charitu – tel. 731 433 019, 731 433 020 nebo 731 433 042.

Zpověď a první svaté přijímání – Zpověď dětí, které přistoupí k prvnímu svatému přijímání, a pro jejich rodiče bude v nejbližší pátek od 18.00 hod. v klášterním kostele. Slavná mše svatá, při které 14 dětí přijme poprvé Tělo Páně bude sloužena v arciděkanském kostele v neděli 4.června od 9.30 hod.

Seslání Ducha svatého – V sobotu 3.června od 22.00 hod začne v domažlickém kostele U svatých vigilie před slavností Seslání Ducha svatého. Mše svatá začne před kostelem obřadem požehnaní ohně a během liturgie obnovíme své biřmovací závazky. Vezměte s sebou svíčky.

Koncert – Varhanní koncert, při němž se představí varhaník Aleš Bárta, který zahraje skladby B.M.Černohorského, D. Buxtehude, J.S.Bacha, J. Brahmsa. C.Francka, F. Liszta a L. Janáčka se bude konat v pátek 2.června od 19.00 hod. v arciděkanském kostele v Domažlicích.

Stránka nejen pro mládež

Ukončení animátorského kurzu

„Žeň je hojná, ale dělníků málo.“ Tyto slova nám nejčastěji připomenou nedostatek kněží a řeholníků a přitom ve farnosti jsou i další oblasti, kde můžou právě sloužit laikové a lidé na svém místě. Jedna z oblastí je i v práci s dětmi a mládeží.

Povzbuzením může být, že letošního kurzu animátorů se zúčastnilo 15 mladých z plzeňské diecéze (2 z farnosti Domažlice a 2 z farnosti Klenčí), kteří mají chuť něco dělat po druhé.

Protože nestačí jen chuť, ale jsou potřebné i informace a zkušenosti, prošli jsme čtyřmi víkendy, které nám dali možnost rozvíjet se v různých oblastech. Rád bych vzpomenu na pár: velkým přínosem bylo vyzkoušení si dovedností v různých oblastech, jako byla dramatická tvorba, modelování, teorie a praxe her, ale i základní věci z první pomoci, z práva a odpovědnosti, z hygieny. Na konec bych ukázal právě duchovní stránku, setkání s Bohem při modlitbě, adoraci, mši svaté, při putování po kláštorech a možnost rozhovoru s řeholníky vlenulo most mezi nás a Boha a naše parta se utužila.

Přijde mi již normální, že se vídám docela často s naším biskupem Františkem, možná ne všichni mají tuto zkušenost. Rozhodně velmi oceňuji zájem biskupa o nás o mladé. Během našeho kurzu jsme měli možnost s ním být třikrát, při zahájení společně zahájil setkání mši svatou a pak nám předal studentské indexy s malým dárkem, osobním přáním a požehnáním. Při setkání s biskupem nám předal svíci, abychom byli tím světlem Kristovým v našich farnostech a na závěr našeho kurzu si na nás našel čas, společně jsme poseděli , pojedli, popovídali. Otec biskup nesl s námi naši radost i naše starosti, velké díky.

Kurz skončil, asi hned všichni nepovedou tábory, ale rozhodně přibylo zase pár lidí, kteří vědí, co chtějí a jsou ochotni přiložit pomocnou ruku třeba právě ve svých farnostech.

Na závěr bych poděkoval všem přednášejícím za jejich obětavost, velký dík patří také pro Patera Kryštofa, který ukázal že je schopen se vrhnout do problémů třeba po hlavě a že nás stále dobře vedl až do konce. Poslední díky budu směřovat k Bohu, který „Ví“.

Paddy

Den sportu telegraficky – podrobněji na jiné straně FL

V sobotu 3.června se uskuteční první „SPORTOVNÍ DEN“.

Pro koho je akce určena: pro všechny, který si chtějí zasoutěžit (od menších až ...)

Program: soutěžní sedmiboj v šikovnosti v ovládání míče

Kdy a kde: 3. června ve 13 hodin ve sportovním areálu staré školy (u BUS nádraží)

S sebou: sportovní přezůvky !!! + dobrou náladu

Přijďte si zasoutěžit a můžete vyhrát i nějakou cenu.

Orel Domažlice

Stránka pro děti

Vyhledávací hra: Seřad' sloupce podle čísel, tajenku pak přečti po řádcích a dozvíš se, co řekl Ježíš apoštolům před svým nanebevstoupením.

Tajenka: .....

4	13	9	5	1	14	10	6	15	2	8	11	3	7	12
S	Í	T	T		L	E	A	U	D	E		O	N	S
A	O	A		D	,	T			U	V	É	CH	S	H
R	Á	A	Ý	K	S				T	N		E		V
S		Í	T			,	O		S	P		E	U	
		D	A		M	E			I		U	T		B
É	N		D		A	A	K		S		Ž	V	Y	
	M	C	K	S	Ě		O	!	Á	E	Z	M	N	E

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15

Vyhledávací hra převzata z knihy *Katechetické hry pro děti a mládež*

Chytrálek zná správnou odpověď z minulého týdne:
„To je mé přikázání: Milujte se navzájem!“

Encyklika papeže Benedikta XVI. „Deus caritas est“ (12)

17. Opravdu: Nikdo neviděl Boha, jak je sám v sobě. A přesto Bůh nezůstal pro nás zcela neviditelný či prostě nepřístupný. Bůh nás nejdříve miloval, říká citovaný Janův list (srov. 4,10), a tato Boží láska se zjevila mezi námi, stala se viditelná tím, že „poslal na svět svého jednorozeného Syna, abychom měli život skrze něho“ (1 Jan 4,9). Bůh se stal viditelný: v Ježíšovi můžeme hledět na Otce (srov. Jan 14,9). Vždyť existují rozmanité možnosti vidět Boha. V historii lásky, kterou nám vypráví bible, nám jde vstříc, uchází se o nás – až do Poslední večeře, až na kříž s probodnutým srdcem, až ke zjevení Zmrtvýchvstalého a jeho velkým divům, jimiž vedl skrze působení apoštolů vznikající církev na její cestě. A v dalších dějinách církve nezůstal Pán nepřítomný: znovu a znovu jde nám vstříc – skrze lidi, z nichž vyzařuje; skrze jeho slovo, ve svátostech, zvláště v eucharistii. V liturgii církve, v její modlitbě, v živém společenství věřících zakoušíme Boží lásku, uvědomujeme si ho a také se učíme rozpoznávat jeho přítomnost v každodenním životě. On nás nejdříve miloval a miluje nás předem; proto také my můžeme odpovídat láskou. Bůh nám nepředepisuje nějaký cit, který nemůžeme přivodit. Miluje nás, ukazuje nám svou lásku a dává nám ji pociťovat - a z tohoto Božího „nejdříve“ může jako odpověď vzklíčit láska i v nás. Nadto se stává v tomto setkání jasné, že láska není pouhý cit. City přicházejí a mizí. Cit může být velkolepým počátečním zanícením, ale není to úplná láska. Zpočátku jsme mluvili o procesu očisty a zrání, jimiž se Eros stává sám sebou, láskou v plném slova smyslu. Ke zralosti lásky patří, že zahrne všechny síly lidského bytí, že člověka integruje v jeho celistvosti. Setkání s viditelnými projevy Boží lásky může v nás vzbudit pocit radosti, který vyvěrá z vědomí, že jsme milováni. Avšak to setkání volá také na kolbiště naší vůli a náš rozum. Poznání Boha je cesta k lásce, a „Ano“ naší vůle k jeho vůli sjednocuje rozum, vůli a cit k celistvého úkonu lásky. Tento proces však stále probíhá: láska není nikdy „hotova“ a dokončena; mění se během života, zraje a tím si zůstává věrna. *Idem velle atque idem nolle* (SALLUSTIUS, *De coniuratione Catalinae*, XX, 4) - totéž chtít a totéž odmítat – tak definovali antičtí lidé vlastní obsah lásky: být podobný jeden druhému, což vede ke společnému chtění a myšlení. Historie lásky mezi Bohem a člověkem spočívá právě v tom, že toto společenství vůle roste ve společenství myšlení a cítění, a tak se naše chtění a Boží vůle stále více shodují: Boží vůle už není pro mne cizí vůle, která mi zvenčí ukládá přikázání, nýbrž moje vlastní vůle ze zkušenosti, že Bůh je mi intimnější víc než já sám sobě (Srov. sv. Augustin, Vyznání, III, 6, 11: CCL 27, 32). Pak vzrůstá oddanost vůči Bohu. Potom se stává Bůh naším štěstím (srov. Ž 73 /72/,23-28).